

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatei

Vădănescu Lidia XXX, născută la
XXX, originară din XXX,
domiciliată în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.07.2017 – 09.11.2018;
2. Instanța de apel: 04.12.2018 – 29.01.2019;
3. Instanța de recurs: 05.04.2019 – 17.07.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 09 noiembrie 2018, Vădănescu Lidia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.155 Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Prima instanță a constatat că, Vădănescu Lidia, la 07 aprilie 2016, aproximativ ora 20:00, aflându-se în XXX, fiind în relații ostile cu Cemîrtan Olga, locuitoare a aceluiași sat, aflându-se în gospodăria acesteia și având intenția de a o influența psihic, insuflându-i temerea de a-i produce lipsirea de viață prin incendiere, a stropit-o cu motorină și, arătându-i o cutie cu chibrituri, a amenințat-o că-i dă foc, prin ce a atentat la starea psihică a părții vătămate Cemîrtan Olga, care a perceput amenințarea ca fiind reală, fiindu-i produs sentimentul de teamă pentru viață și sănătate.

3. La data de 15 noiembrie 2018, avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatei a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vădănescu Lidia să fie achitată, invocând că, în acțiunile inculpatei nu se regăsește componența de infracțiune prevăzută de art.155 Cod penal; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - probele din dosar vin în contradicție cu sentința contestată; - instanța nu a avut în vedere expertiza medico-legală efectuată în privința inculpatei, potrivit căreia, la aceasta se atestă excoriații la nivelul coapselor, care confirmă declarațiile inculpatei; - sentința de condamnare se bazează pe declarațiile martorului Vădănescu Petru, care este fostul soț al inculpatei, partea vătămată Cemîrtan Olga fiindu-i amantă, pe declarațiile martorilor Bunăcale Daniela și Bunăcale Călin, care sunt fiica și ginerele pretinsei părți vătămate; - instanța nu a ținut

cont și nu s-a expus asupra faptului că, anterior, între inculpată și ginerele părții vătămate a existat un conflict; - cu referire la martorul Sudacevschi Rodica, aceasta a indicat și a confirmat că i-a solicitat să-i aducă puțină motorină pentru a curăți periile utilizate la cimitir de vopsea; - instanța nu a indicat motivele pentru care a respins probele scrise ale apărării și nu a reprodus declarațiile martorului Sudacevschi Rodica, nu le-a analizat și apreciat separat, și în coroborare cu declarațiile inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor suportate pentru asistență juridică, în mărime de 2000 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acesteia.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatei se confirmă prin: declarațiile părții vătămate Cemîrtan Olga și ale martorilor Vădănescu Petru, Sudacevschi Rodica, Bunăcale Călin, Bunăcale Daniela, Ababii Tatiana, Babcinețchi Petru, Sfeclă Dorin și Ababei Angela, și actele cauzei: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 09.04.2016, cu tabelul fotografic (f.d.6-10, vol.1), de examinare a obiectelor din 06.06.2016, cu tabelul fotografic (f.d.25-27, vol.1), de confruntare dintre Cemîrtan Olga și Vădănescu Lidia din 19.05.2016(f.d.23, vol.1), de confruntare dintre Vădănescu Petru și Vădănescu Lidia din 19.05.2016(f.d.24, vol.1) și raportul de expertiză judiciară nr.139 din 05.07.2017 (f.d.115-119, vol.1).

Consecvent, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative argumentele apelantului, precum că vinovăția inculpatei nu este probată, acestea fiind în contradicție cu materialele cauzei, fiind doar o metodă de apărare a inculpatei de a se eschiva de la răspundere penală.

Or, din materialele cauzei este indubitabil faptul că, Vădănescu Lidia a atentat la libertatea psihică a părții vătămate Cemîrtan Olga în scopul de a o influența psihic, insufându-i frica de a o lipsi de viață prin incendiere, stropind-o cu motorină și arătându-i o cutie cu chibrituri, amenințându-o că-i va da foc, amenințare percepută ca fiind reală de către Cemîrtan Olga, fiindu-i teamă pentru viața și sănătatea ei.

În aceste circumstanțe, inculpata a realizat latura obiectivă a infracțiunii, prin amenințarea părții vătămate cu omor.

În ceea ce privește latura subiectivă, instanța de apel a precizat că, Vădănescu Lidia a realizat-o prin intenție directă, în scopul de a schimba conduita părții vătămate de a acționa în interesul său.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75-77 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, că a fost săvârșită cu intenției, de persoana inculpatei, care nu are antecedente penale, că circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea penală nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că, corectarea inculpatei va putea fi atinsă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe perioadă de

probațiune.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către avocatul Ciofu Ion în numele părții vătămate, instanța de apel a stabilit că, nici partea vătămată și nici avocatul acesteia, nu au prezentat probe incontestabile pentru determinarea cuantumului prejudiciului material cauzat, motiv pentru care, acțiunea civilă în această parte urmează a fi respinsă.

Cât privește prejudiciul moral, instanța de apel a menționat că, reieșind din datele raportului de expertiză judiciară nr.139 din 05.07.2017, Cemîrtan Olga nu a suportat suferințe fizice sau psihice, în urma acțiunilor inculpatei.

Mai mult, instanța de apel a precizat că partea vătămată nu a înaintat acțiunea civilă nici în cadrul urmăririi penale și nici la faza judecării cauzei în prima instanță.

Totuși, instanța de apel, potrivit bonului de plată Seria QL nr.276077, a stabilit că, partea vătămată Cemîrtan Olga a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2000 lei, care urmează a fi reparate de către inculpată.

5. La data de 27 martie 2019, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatei, care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vădănescu Lidia să fie achitată, invocând că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatei în comiterea faptei imputate; - probele din dosar vin în contradicție cu sentința contestată; - instanța nu a avut în vedere expertiza medico-legală efectuată în privința inculpatei, potrivit căreia, la aceasta se atestă excoriații la nivelul coapselor, care confirmă declarațiile inculpatei; - sentința de condamnare se bazează pe declarațiile martorului Vădănescu Petru, care este fostul soț al inculpatei, partea vătămată Cemîrtan Olga fiindu-i amantă, pe declarațiile martorilor Bunăcale Daniela și Bunăcale Călin, care sunt fiica și ginerele pretinsei părți vătămate; - instanța nu a ținut cont și nu s-a expus asupra faptului că, anterior, între inculpată și ginerele părții vătămate a existat un conflict; - cu referire la martorul Sudacevschi Rodica, aceasta a indicat și a confirmat că i-a solicitat să-i aducă puțină motorină pentru a curăța periile de vopsea; - instanța nu a indicat motivele pentru care a respins probele scrise ale apărării și nu a reprodus declarațiile martorului Sudacevschi Rodica, nu le-a analizat și apreciat separat, și în coroborare cu declarațiile inculpatei; - instanța de apel eronat a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor de judecată pentru acordarea asisteței juridice, or aceste cheltuieli nu au fost invocate în prima instanță, mai mult că partea vătămată, la acea etapă a judecării cauzei, nu a beneficiat de un astfel de serviciu decât pentru o singură ședință.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, însă, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, recurentul nu a ținut cont de prevederile de art.430 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală și nu a indicat argumentele puse la baza acestor temeiuri, or, întreg textul recursului se rezumă la modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, că probele administrate și examinate în prezenta cauză penală, nu demonstrează vinovăția inculpatei de cele incriminate și că în acțiunile ei nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul privind elementele constitutive ale infracțiunii se încadrează în pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Consecvent, analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Or, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Cu referire la hotărârile adoptate de către instanțele de fond, Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpata, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele administrate de către organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv și care au format convingerea instanței că, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.155 Cod penal, a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpatei Vădănescu Lidia.

Probele indicate în decizia instanței de apel au fost examinate complet și obiectiv, acestea demonstrează faptul comiterii de către inculpată a infracțiunii incriminate, fiind corect apreciate de către instanța de apel.

Astfel, în urma examinării cererii de apel, instanța de apel întemeiat a concluzionat despre existența elementelor componente ale infracțiunilor inculpatei, inclusiv vinovăția acesteia, argumentând totodată, netemeinicia afirmației apelantului, precum că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal.

Complementar, Colegiul penal reiterează observația privind faptul că întreg textul recursului se rezumă la modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și, în acest sens, menționează că aceste argumente nu se încadrează în niciun temei dintre cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de

apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Având în vedere cele tratate supra, Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurent în recurs, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanțele de fond, conform art.314 și 414 Cod de procedură penală, care s-au pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Colegiul penal menționează că, în contextul expus, reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel este inoportună, or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatei Vădănescu Lidia.

Cu referire la criticile aduse în recurs, privind dispunerea încasării din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică, Colegiul penal menționează că, acestea nu sunt întemeiate, or, serviciile de asistență juridică au fost prestate anume pentru susținerea intereselor părții vătămate în apel și nu în fața primei instanțe, așa cum afirmă recurentul.

Or, reieșind din materialele cauzei, contractul de asistență juridică a fost încheiat la 24 ianuarie 2019, la aceeași dată fiind eliberat și mandatul avocatului, și bonul de plată pentru prestarea acestui serviciu (f.d.60, 61 v.2), adică în timpul examinării cauzei în ordine de apel.

Prin urmare, criticile recurentului ce vizează acțiunea civilă, nu sunt întemeiate.

Consecvent, făcând o analiză a argumentelor invocate în recurs în raport cu apelul declarat și textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că, recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de către recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, decizia instanței de apel fiind în corespundere cu prevederilor art.394 Cod de procedură penală, fiind bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată. Colegiul penal nu a constatat existența vreunei grave erori de drept, care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către recurent nu este acceptabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi temei pentru instanța de recurs în vederea casării hotărârii contestate, din care considerente, Colegiul penal va dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatei Vădănescu Lidia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința inculpatei Vădănescu Lidia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la 28 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma